

Očima Moniky Henčlové

Konference INSPO 2014

V sobotu 15. března se uskutečnila konference INSPO v Kongresovém centru v Praze. Na konferenci jsem byla už několikrát, ale poprvé jsem měla pocit, že informační technologie skutečně mohou pomáhat osobám se zdravotním postižením. A také vám prozradím důvod. Konečně jsou osoby se zdravotním postižením považovány za lidi, konečně někoho zajímá, jak žijeme a že chceme od života víc.

Sama mám kombinované postižení a každé z nich je samo o sobě mazec. Dozvěděla jsem se, a to fakt poprvé, že je to se mnou vážně síla, ale že rozhodně nade mnou nikdo neláme hůl, zkusí něco vymyslet, a pokud je každý dobrý v jedné určité věci, jsou ochotni vytvořit něco společně – umožní mi cítit se jako člověk.

Od různých vystavovatelů a účastníků konference jsem se například dozvěděla o **inteligentních kompenzačních pomůckách** (P. Peroutka, P. Uličný). Řekli nám, že počítač nebo televizi mohou ovládat pomocí **Mouthmouse**, nepotřebuji ruce, v ústech držím tyčinku, která vlastně pracuje jako myš – zkrátka click nebo double click.

Od pana T. Zdechovského z organizace **Commservis.com** jsem se dozvěděla, že IT odborníky už zajímá naše nervová soustava, že umí poznat, zda se soustředíme, umí trénovat naši paměť a jak věřím, také budou umět vyřešit můj problém s totálně nehybným tělem.

Pan R. Šímko představil tzv. **Google Glass**, což je nositelný počítač s náhlavním displejem (brýle). Pomocí očí, pohybem hlavy či hlasem mohu komunikovat s počítačem, mohu dělat fotky apod.

Samozřejmě, na konferenci proběhla spousta zajímavých informací a workshopů, ale já si dovolila seznámit vás právě s tím, co nejvíce zaujalo mě.

Konečně jsou lidé se zdravotním postižením chápáni jako lidé, mnohdy velmi inteligentní lidé, ale hlavně lidé, kteří sice potřebují v mnoha ohledech pomoc, ale kteří jsou také sami schopni pomáhat svou inteligencí jiným.

Ještě mám hlas

Dýchám a mluvím velmi slabě, z mého těla a jeho pohybu už nic víc nezbylo. Přesto mám ještě mozek a snad rozum a troufám si věřit, že také intelekt. Potřebuji studovat, pracovat na počítači, potřebuji sledovat svoje emaily a reagovat na ně, potřebuji kontrolovat zprávy na internetu, je to moje jediné spojení se světem. Co teď s tím?

Poznala jsem **občanské sdružení Polovina nebe** a jeho počítačové machry, mimochodem fakt pěkné chlapy. Věnují se zejména alternativním způsobům ovládnutí počítače, jejich výuce, zdokonalování a použití v praxi se zaměřením na hlasové technologie. Pánové umí skvělou věc, **naučí počítač poslouchat můj hlas** (také se ten program jmenuje **My Voice**). Ve finále by mi stačilo sprátelit se s tímto programem a mohu si sama přečíst e-mailly a také na ně odpovědět nebo si na internetu přečíst zprávy.

Kecám. Tak jednoduché to v mém případě není, například nyní vymýšlíme ovládnutí lupy hlasem, její rozpočívání a také zastavení. Lokálně potřebuji zvětšit text až trojnásobně. A ještě jedna věc. Polovina nebe má sice bezbariérové učeb-

ny, ale s ohledem na můj děsný zdravotní stav jsou ochotni jezdit za mnou a program upravovat přímo u mě doma.

A víte ještě co? Pánové z Poloviny nebe, a to je pro mě fakt velmi důležité, se ke mně nechovají jako k chudáčkovi invalidovi, ale jako k dospělé osobě, která jen potřebuje s něčím pomoci. Jsem člověk a ženská a toto jejich chování mi dělá dobře...

Polovina nebe o.p.s. , kontakty:

Pracoviště: Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4. Korespondence: K Doulům 65, 140 00 Praha 4, tel.: 603 836 710, 777 131 114, 725 058 108, 725 344 761, 725 344 760, e-mail: info@polovinanebe.cz, http://www.polo-vinanebe.cz.

Před více než dvěma lety Jenny a Alex z Oxfordu prožívali nejtěžší chvíle v životě. Jejich tehdy čtyřletá dcera Charlotte onemocněla meningitidou, a i když tuto nebezpečnou chorobu přežila, následky si ponese do konce života. Přišla o všechny čtyři končetiny.

Loňské Vánoce se ale po delší době opravdu veselila – rodiče jí pořídili vysněné kolo, do kterého se zamilovala ve výloze nedalekého obchodu... Kolo si ale vysnila měsíc předtím, než ji postihla nemoc. Rodiče ale nakonec přišli na řešení – kolo za v přepočtu 13 tisíc korun nechali upravit tak, aby na něm Charlotte zvládla jezdit. Nakonec se z něj stala tříkolka a speciální proměnou prošla také řídítka. Holčička tak dokáže kolo ovládat i pomocí svých pahýlů a je o krok blíž ostatním dětem...

Zdroj: Super.cz, (bf)